

A sunburst background with rays emanating from the top center, creating a bright, glowing effect.

Чудесни

животињски
Другари

За Гвендолин

Посебно хвала Валери Вајлдинг

Naslov originala

Daisy Meadows
Molly Twinkletail Runs Away

Text copyright © Working Partners Ltd 2014
Illustrations copyright © Orchard Books 2014

First published in 2014 by Orchard Books Ltd

Translation copyright ©2016 za srpsko izdanje, LAGUNA

Мица Мрдорепић је нестала

Дејзи Медоуз

Превела
Александра Чабраја

■ Laguna ■

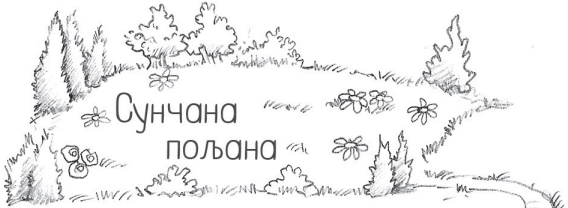

Блистава кућа

Дивља ружа

Златанина пећина

Сунчана пољана

Кафе Печуркас

Печуркина чистина

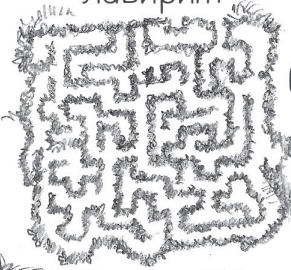

Библиотека госпође Бушидрвић

Дрво другарства

Лавиринт

Сребрно врело

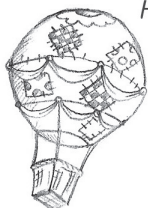

Густиш љутића

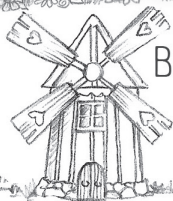

Светионик

МАПА ДРУГАРСКЕ ШУМЕ

Асов
авио-превоз

Ветрењача

Проналазачка
радионица
госпоина Мудроперића

Кућа
Мрљокуцића

Дрво обиља

Пенушави водопади

Бродић
Перокљунића

Воденица

Улаз у
пећине

Мочвара

Грозанин
торањ

Умеш ли да чуваш тајну?

Знала сам да умеш!

Испричаћу ти причу о чудесној шуми.

Пођи одмах са мном до старога храста.

У његовом стаблу крију се тајна врата!

Доживећемо пустоловине ко̂ из бајке старе,

и упознати чудесне животињске другаре!

Воли ше

Маца Злашана

Садржај

ПРВО ПОГЛАВЉЕ: Златни гост	9
ДРУГО ПОГЛАВЉЕ: Другарска шума	21
ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ: Грозана!	33
ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ: Ацин авио-превоз	47
ПЕТО ПОГЛАВЉЕ: Невоље код дрвета обиља	57
ШЕСТО ПОГЛАВЉЕ: Веслошапићи	67
СЕДМО ПОГЛАВЉЕ: Искричави водопади	79
ОСМО ПОГЛАВЉЕ: Купање за богите	91

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Златни гост

Јеца Шумић и њена најбоља другарица Љиља Душић управо су ручале у кухињи куће у којој је Јеца живела с татом.

„Баш сам се најела!“, рече Љиља, потапшавши се по стомаку преко мајице. „Твој тата прави сјајне пице.“

Јеца се осмехну. „Срећа је што живиш преко пута, па могу да те позовем кад год их направи.“

„Драго ми је што сте уживале у ручку“, рече господин Шумић улазећи у кухињу. „Шта сте планирале за ово поподне?“

„Идемо да обиђемо животиње, наравно!“, рече Јеца.

Љиљини родитељи су у преуређеној шупи иза своје куће држали болницу за животиње „Пружена шапа“. Обе девојчице су радо помагале у неговању животиња.

„Јутрос смо нашли рањено младунче лисице“, додаде Љиља. „Треба прво да обиђемо њега.“

Јеца климну главом, затресавши плаве увојке. „Добра идеја“, рече она. „То је најлепше код летњег распуста – играње са животињама!“

„Чекајте мало!“, рече господин Шумић. „Где се стављају прљави тањира?“

„У судоперу“, одговорише углас Љиља и Јеца.

Док су распремале судове, Јеца зачу тихо гребуцкање. „Слушајте“, рече она.

Скккс, скккс, скккс...

„Као да допире испод твоје судопере“, рече Љиља.

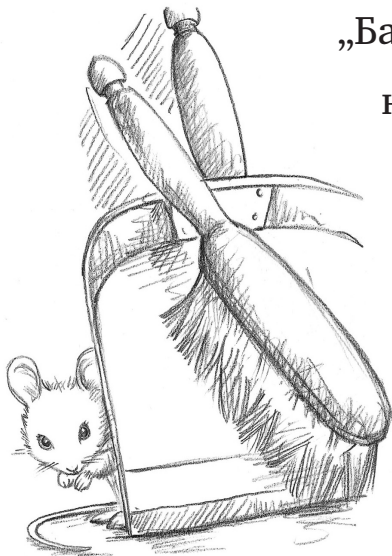
Девојчице чучнуше да боље погледају. Љиља задену смеђу косу подшишану

до рамена иза уха и отвори врата ормара испод судопере. „Ох!“, узвикну она.

Унутра се крио пресладак смеђи мишић, ушију тако ружичастих и бледих да су биле скоро прозирне. Затрептао је окицама а затим се сакрио иза ђубравника.

„Баш је сладак!“, уздахну Љиља. Господин Шумић се насмеја. „Стварно јесте“, рече он, „али неће моћи ту да остане. Морамо да га ухватимо!“

Претражујући плакар, извукао је дугу пластичну кутију с вратанцима на једном крају. „Видите?“, рекао је. „Кад миш уђе унутра, врата се за њим затварају. Онда можемо да га пустимо напоље на неком безбедном месту. Али најпре нам“, рече он, „треба нешто помоћу чега ћемо га намамити у кутију.“

„Мишеви воле чоколаду“, предложи Јеца.

„И путер од кикирикија!“, рече Љиља. „Хајде да пробамо са помало једног и другог.“

Пошто су поставиле замку и сместиле је у ормар, девојчице се поздравише

с господином Шумићем и кренуше
Бистричком улицом до болнице за
животиње.

Прошле су кроз Љиљину башту
и застале поред кавеза са зечеви-
ма. Један зечић с превијеном шапом
полако доскакута до оgrade и загледа
се у њих.

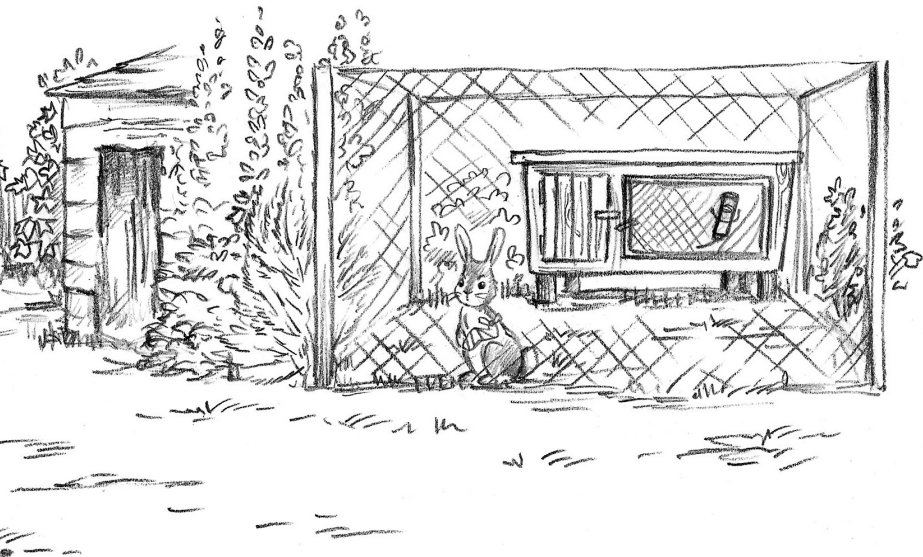
„Погледај ту слатку њушкицу“,
гугутала је Јеца.

Љиља се насмешила. „Подсећа ме на још једног зеца – на малу Дуњу Дугобркић! Још не могу да верујем какву смо пустиловину доживеле у чаробној шуми!“

Јеца климну главом. „Било је божанствено, зар не?“, уздахну она. „Све те преслатке животиње које причају – и њихове љупке кућице. А и Златана!“

Златана је била чаробна маца која се једном лечила у болници „Пружена шапа“. Повела је Љиљу и Јецу у тајанствени свет Другарске шуме, да јој помогну да победи злу вештицу Грозану. Грозана је желела да отера из шуме све животиње, да би могла да је има само за себе.

Девојчице су прошле поред јазбине коју су господин и госпођа Душић направили за рањене јазавце. Поред ње се налазио шумарак где су у хладу лежала два ланета, оба са гипсом на по једној ноzi. Промешкољили су се, затрептали и загледали се у нешто својим крупним очима са дугим трепавицама.

